

नाडीज

नाडीवि

नाडीत्र

अथ प्रमेहज्ञानम् ।

प्रमेहे यस्मिन् रूपा सा सुतप्ता त्वामदूषये ॥३॥
विषविष्टम्भगुल्मज्ञानमाह ।

उत्पित्तसुरूपा विषरिष्टिकायां
विष्टम्भगुल्मेन च वक्ररूपा ।
अत्यर्धवातेन अधः स्फुरन्ती
उत्तानमेदिन्यसमाप्तिकाये ॥३॥

गुल्मे विशेषमाह कश्चित् ।

गुल्मेन कम्पोऽथ पराक्रमेण
पारावतस्यैव गतिं करोति ॥३॥

अथ भगन्दरज्ञानम् ।

ब्रह्मार्थं कठिने देहे प्रयाति पैत्तिकं क्रमम् ।
भगन्दरादुरुपेण नाडीत्रयनिवेदने ।
प्रयाति वातिकं रूपं नाडी भावकरूपिणी ॥
अथ वान्तादिज्ञानम् ।

वान्तस्य शल्याभिहतस्य जन्तो-
र्वेगावरोधाकुलितस्य भूयः ।
गतिं विघ्नते धमनी गजेन्द्र-
मरालमानेव कफोत्स्येण ॥

क्षौरोगादिकमपि रक्तादिज्ञानक्रमेण ज्ञातयम् ।
क्रचित्प्रकारयोक्तेखात् क्रचिदौचित्यमात्रतः ।
क्रचिद्देशात् क्रचित् कालात् सङ्कीर्णगदनिर्णयः ॥
नाडीपरिचयज्ञानं प्रायशो नैव दृश्यते ।
तेन धात्र्यां मयोक्तं यत्तत् समाधेयमुत्तमैः ॥”
इति श्रीशङ्करसेनकाविराजकृते नाडीप्रकाशे
तृतीयोऽध्यायः ॥

नाडीकः, पुं, (नाडीव कायतेति । कै+कः ।)
शाकविशेषः । पाटशाक इति नालिताशाक
इति च भाषा ॥ तत्पर्यायः । पट्टशाकः २
नाडीशाकः ३ । अस्य गुणाः । रक्तपित्तनाशि-
त्वम् । विष्टम्भत्वम् । वातकोपनत्वम् । इति
भावप्रकाशः ॥

नाडीकलापकः, पुं, (नाडीनां नाडीवसालानां
कलापः सन्वहो यत्र । कप ।) सर्पाचौ । इति
भावप्रकाशः ॥

नाडीकेलः, पुं, (नारिकेलः । एषोदरादिलात्
साधुः ।) नारिकेलः । इति शब्दरत्नावली ॥

नाडीचः, पुं, (नाषा चीयते इति । चि+वाहु-
लकान् डः ।) शाकविशेषः । नालिता इति
भाषा । तत्पर्यायः । केचुकम् २ पेचुली ३
पेचुः ४ विश्वरोचनः ५ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
“नाडीचशाकं द्विविधं तिलं मधुरमेव च ।
रक्तपित्तहरं तिलं क्रिमिजघ्नुविनाशनम् ।
मधुरं पिच्छिलं शीतं विष्टम्भ कफवातहतम् ॥”
इति राजवल्लभः ॥

नाडीचरणः, पुं, (नाडीवचरणौ यस्य ।) पक्षी ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥

नाडीजङ्घः, पुं, (नाडीवत् जङ्घा यस्य ।) काकः ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥ मुनिविशेषः । यथा ।
“नाडीजङ्घः सुरगुरुमुनिर्वक्ति वृष्टेरकालौ
मासावती न शुभफलदौ पौषमाघौ न शेषान् ॥”
इति मलमासतत्त्वम् ॥

वक्रविशेषः । यथा, महाभारते । १२ । १६६ ।
१६—२० ।

“ततोऽर्क्षं भास्करे याते सन्धाकाल उपस्थिते ।
आजगाम स्वभवनं ब्रह्मलोकान् खगोत्तमः ॥
नाडीजङ्घ इति ख्यातो द्युतितो ब्रह्मणः
सखा ।

वक्रराजो महाप्राणः काश्यपस्यात्मसम्भवः ॥”

नाडीतरङ्गः, पुं, (नाषां नालायां तरङ्गो यत्र ।)
काकोलः । हिङ्गकः । रतहिङ्गकः । इति
मेदिनी । गे, ५६ ॥

नाडीतिलकः, पुं, (नाषा तिलकः ।) नेपालनिम्बः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ (नेपालनिम्बशब्देऽस्य
विशेषो ज्ञेयः ॥)

नाडीदेहः, पुं, (नाडीवारो देहो यस्य । लघु-
त्वात् तथात्वम् ।) भृङ्गो । इति त्रिकाण्ड-
शेषः ॥

नाडीनक्षत्रं, क्ली, (नाडीस्थितं नक्षत्रम् ।)
नरस्य जन्मदशमयोद्देशाष्टादशत्रयोविंशत्पञ्च-
विंशत्तन्त्राणि । राशः पूर्वोक्तानि जाति-
देशाभिधेयान्त्राणि च । यथा,—

“जन्माद्यं कर्म ततोऽपि दशमं साङ्गतिकं
बोद्धव्यम् ।
समुद्यमष्टादशमं विनाशसंज्ञं त्रयोविंशम् ॥
आद्यात् पञ्चविंशं मानसमेवं नरः सङ्घट्टः
स्यात् ।
नवनक्षत्रो वृषतिः खजातिदेशाभिधेयैः ॥” ॥
जातृचक्षुः ।

“पूर्वात्रयं सान्जलमयजानां
राशान् पौषोणं सद्योत्तराणि ।
सपौषामित्रं पितृदैवतञ्च
प्रजापतेभ्यं लघोवसानाम् ॥
आदिष्वहस्ताभिजिदश्विभानि
तान्यन्यजातेः प्रभविष्णुतायाम् ।

देशं देशनामर्चम् । नाडीनक्षत्राणि ॥ * ॥
इहा देहाद्यहानिः स्यात्पञ्चर्ष उपतापिते ।
कर्मर्षे कर्मणां हानिः पीडा मनसि मानसे ॥
सूक्ष्मद्रविषबन्धूनां हानिः साङ्गतिके तथा ।
सन्तपे सासुदायिके मित्रभ्रतार्थसङ्घयः ।
वैनाशिके विनाशः स्याद्देहद्रविषसम्पदाम् ॥
नाडीनक्षत्रफलम् ॥ * ॥
जातिमे कुलनाशः स्याद्बन्धनशाभिधेयकमे ।
देशमे देशभङ्गः स्यात् क्रूरैरेवं शुभैः शुभम् ॥
यस्मिन् राजाभिधेको भवति तदाभिधेयनिक-
भम् । अ इ उ ए ऋ ऌ । ओ व वि बु
रीहिष्णीत्यादि देशभम् ।
सर्वेषां पीडायां दिनमेवसुप्तोऽसितोऽगलं जुहु-
यात् ।

वाचित्रा चीरतरोः समिद्धिरमरद्विजातुरतः ॥”
इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥

नाडीवियङ्गः, पुं, (नाडीसारो वियङ्गो यस्य ।
अतिलघुत्वात् तथात्वम् ।) भृङ्गो । इति दैम-
चन्द्रः । २ । १२४ ॥

नाडीत्रयः, पुं, (नाडीसंख्यो ब्रह्मः ।) सर्वदा-
गलद्रवणः । नाली घा इति भाषा । इत्यमरः ।

२ । ६ । ५४ ॥ तस्य निदानं यथा,—

“यः श्लेष्माममिति पक्कमुपेक्षतेऽहो
यो वा ब्रह्मं प्रचुरपूयमसाधुदृतः ।
अभ्यन्तरं प्रविशति प्रविदार्यं तस्य
स्यानाग्निं पूर्वविहितानि ततः सपूयः ॥
तस्यातिमात्रगमनाङ्गतिरिच्यते तु
नाडीव यद्वहति तेन मता तु नाडी ॥” ॥

वातादिदोषभेदेन तस्य रूपाणि यथा,—
“दोषैस्त्रिभिर्भवति सा एष्यगेकशब्द
संस्फूर्तिरपि च शस्यनिमित्ततोऽन्या ।
तत्रानिनात् परवत्सुखी सखूला
फेनाशुविह्वमधिकं सवति चपासु ॥

पित्तातृषाण्वरकरी परिदाहयुक्ता
पीतं सवत्यधिकसुख्यमहःसु चापि ।
श्लेष्मा कफाहृद्यनाशुर्नपिच्छलासा
क्षत्वा सकसुररजा रजनोऽप्रद्वहा ॥
दाहण्वरश्चसन्वर्द्धनवक्रश्लेष्मा
यस्यां भवत्यभिहितानि च लक्ष्यानि ।
तामादिश्रेतु पवनपित्तकफप्रकोपात्
घोरामसुख्यकरीमिव कालरात्रिम् ॥
दोषद्वयाभिहतलक्षणादर्शनेन
तिस्रो गतीर्यतिकरप्रभवास्तु विद्वात् ॥”

शस्यनिमित्तलक्षणं यथा,—
“नष्टं कथञ्चिद्दुर्गमार्गसुदीरितेषु
स्यानेषु शस्यमपिरेण गतिं करोति ।
सा फेनिलं मथितमच्छमस्त्वग्विमिश्र-
सुख्यं करोति सद्दशा सखणञ्च निव्यम् ॥”
असाध्यलक्षणाध्ययने लक्षणं यथा,—
“नाडी त्रिदोषप्रभवा न सिध्यते
शेषाक्षतसः खलु यत्रसाध्याः ॥”
इति माधवकरः ॥ * ॥

“विष्टङ्गत्रिफला लघ्वाचूर्णं लौघं समाचिकम् ।
हनि कुष्ठं हनोन्निहनाडीत्रयभगन्दरान् ॥”
इति गरुडपुराणम् ॥
(अस्य चिकित्सान्तरं यथा,—
“नाडीनां गतिनन्विष्य शस्त्रेणापाष्य कर्मवित् ।
सर्वत्रयक्रमं कुर्यात् श्लेष्मणं रोपयादिकम् ॥
नाडीं वातहतां साधु पाटितां लेपयेद्विषक् ।
प्रत्यक् पुष्पीफलयुतेस्त्रिलैः प्रष्टैः प्रलेपयेत् ॥
पैत्तिकीं तिलमज्जिष्ठानागदनीनिशायुगेः ।
श्लेष्मिकीं तिलयष्टाङ्गनिजुम्भारिष्टसैन्धवेः ॥
शस्येणां तिलमध्वाण्यैर्लेपयेच्चित्रश्रीधिताम् ।
आरवधनिशाकालाङ्घ्याण्यौद्वसंयुता ।
कृत्रवर्तित्रये योष्या श्लेष्मणी गतिनाशनी ॥
घोटाफलत्वङ्गदनात् फलानि
पूगस्य च लक् लवणञ्च सुख्यम् ।
सुसुर्कदुग्धेन सदैव कल्को
वर्त्तकतो हन्यपिरेण नाडीम् ॥
वर्त्तकतं माचिकसंप्रयुक्तं
नाडीमसुक्तं लवणोत्तमं वा ।